

Griffie nr.	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.L2.463-04	<u>Openbare terechtzitting van 17 januari 2007.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

1. _____, geboren _____
gepensioneerde, wonende te _____
2. _____ geboren _____ zonder
beroep, wonende te _____
3. _____, geboren _____,
handelaar, wonende te _____.

Eerste en tweede vertegenwoordigd, derde bijgestaan, door hun raadsman
Mr. _____ advocaat te _____.

VERDACHT VAN:

De eerste, de tweede en de derde

- om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

Te , ononderbroken tussen 1 oktober 2003 en 17 december 2004

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 39a 11ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door het plaatsen en instandhouden van een houten chalet (4m x 9m) met dakbedekking en ijzeren platen en een houten terras van 2,5m x 9m in landschappelijk waardevol bosgebied.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van de hypotheekbewaring te dd. 22 maart 2006 nr.

Gelet op de processtukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging.

Het verzoek tot opschorting van de behandeling van de zaak

Gedaagden menen dat de strafprocedure dient te worden opgeschort.

Er bestaat geen enkele reden om de strafprocedure op te schorten. Gedaagden werden behoorlijk gedagvaard en de dagvaarding werd overgeschreven ten kantore van de hypotheekbewaarder op 22.03.2006.

De herstellvordering dateert van 25.08.2005.

Het strafbaar feit staat in de dagvaarding gedetailleerd omschreven en de incriminatieperiode is nauwkeurig bepaald.

De rechter is ter zake de herstelmaatregelen geenszins verplicht rekening te houden met een hangende administratieve of administratief-rechtelijke procedure – enkel de situatie op het ogenblik van de uitspraak telt (zie D’Hooghe, D., “De herstelmaatregelen inzake stedenbouw”, *R.W.*, 1988-89, 1004 en Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

De onderhavige vervolging is in casu gebaseerd op de niet-naleving van de vergunningsplicht.

Geenszins vormen administratieve of administratief-rechtelijke procedures een wettig beletsel om de strafvordering uit te oefenen of om de zaak ten gronde te behandelen. Een mogelijk onwettige weigering tot regularisatie is voor de strafvordering en het hieraan gekoppeld herstel irrelevant (zie Cass., 11 december 2001, *: Cass. 2001 en GOETHALS, E., Raadsheer in het Hof van Cassatie, “Gevolgen van de onwettigheid van een administratief besluit. Tegenstelbaarheid. Vernietiging door de Raad van State versus art. 159 GW”*,).

Van zodra de rechter de strafbare schuld van de vervolgte personen heeft bepaald en heeft vastgesteld dat de werken tot op heden niet gedekt zijn door een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, is de zaak zowel m.b.t. de straf als het herstel “in staat van wijzen” en dient de rechter onverkort uitspraak te doen (zie Antwerpen, 9^e. kamer, 3 november 1999).

Als besluit dient gesteld te worden dat indien zowel de schuld van de verdachten als de actuele vergunningstoestand vaststaat, de zaak in staat van wijzen is en de rechter zonder verwijl een vonnis dient te vellen (zie *Over rechtsweigering*, noot onder Antwerpen, 16 januari 1986, *R.W.*, 1986-1987).

De rechter mag zijn uitspraak niet uitstellen in afwachting van het afronden van hangende of nog op te starten administratieve procedures en / of (al dan niet concrete in casu geenszins concreet) planologische initiatieven.

De gedaagde die wetens en willens deelneemt aan een bouw misdrijf, dient te beseffen dat hij (of zij) zich blootstelt aan de door de wet voorziene bestraffing.

Het strafbaar feit

De rechtbank verfijnt de bewoordingen van de incriminatieperiode, zonder de periode te wijzigen:

“Te . . . tussen 1 oktober 2003 tot 17 december 2004”

De rechtbank oordeelt dat het strafbaar feit onder de enige tenlastelegging afdoende naar recht bewezen is blijkens de gegevens van het strafbundel.

De strafmaat

De strafbare feiten zijn ernstig en dienen derhalve overeenkomstig te worden gesanctioneerd.

De door beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt (de wetten) ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren.

In casu betreft het bovendien een overtreding in schaars landschappelijk waardevol bosgebied. Dergelijk gebied moet bewaard blijven voor onze toekomstige generaties.

De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat gebaat is met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. Een dergelijke houding getuigt van weinig respect voor de normen in onze samenleving.

De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en moet hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

Beklaagden hebben een bijzonder materieel voordeel genoten door het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

Zij hebben namelijk hun buitenverblijf opgetrokken op zeer goedkope grond in plaats van een vergund opgetrokken (en vaak dure) recreatiewoning aan te kopen. De maatschappij mag niet het slachtoffer zijn van een dergelijk lucratieve handeling en het schaarse groen mag niet worden aangetast door dergelijke handelingen.

De strafmaat moet ook met dit wederrechtelijk bekomen economisch voordeel rekening houden.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, het bekomen wederrechtelijk economisch voordeel en het strafrechtelijk verleden van de beklaagden is de volgende straf wettig en passend.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gew. door wet van 24.12.1993 en wet 7.02.2003;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 162, 186, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 50, 66 van het strafwetboek;
- 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 204 Decreet van 18.05.1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 Decreet van 26.04.2000 en door artt. 7, 8, 9 Decreet van 4 juni 2003 en het arrest van het Arbitragehof dd. 19.01.2005.

- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 betreffende de
- invoering van de euro, en de Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000 in
uitvoering van voormelde wetten; EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van
17 juni 1997 over de invoering van de euro; - EU-verordening nr. 974/98 van de
Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt de eerste beklaagde tot een geldboete van 150,00 euro verhoogd met
45 deciemmen, hetzij: **825, 00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 1
maand ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt de tweede beklaagde tot een geldboete van 150,00 euro verhoogd met
45 deciemmen, hetzij: **825, 00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 1
maand ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt de derde beklaagde tot een geldboete van 150,00 euro verhoogd met
45 deciemmen, hetzij: **825, 00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 1
maand ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt de drie beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering
belopend tot heden 175, 82 euro en ieder tot een vergoeding van 25 EUR
overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23
december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 EUR +
45 deciemmen = telkens 137,50 EUR tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

De herstellvordering :

Motivering van de vordering :

De strafrechter is verplicht te oordelen over de herstellvordering.

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogt de goede ruimtelijke
ordening.

Tot deze herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met
inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat de
beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of

miskennen van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet. Zij moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

De argumentatie die door beklaagden wordt ontwikkeld om tot een ander oordeel te komen, overtuigt de rechtbank niet. De rechtbank wil daarbij vooreerst benadrukken dat de beklaagden er blijkbaar doch verkeerdelijk van uitgaan dat een herstellvordering (bestaande in het herstel in de vorige staat) voor niet ernstige inbreuken op essentiële bestemmingsvoorschriften of die geen onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden per definitie kennelijk onredelijk is. Dat is niet het geval.

Het optrekken van een illegale woning in landschappelijk waardevol bosgebied is voor de maatschappij altijd een onaanvaardbare hinder. De maatschappij heeft recht op ongeschonden bosgebied.

Om deze redenen, de rechtbank :

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door afbraak van :

- de houten chalet (4m x 9m) met dakbedekking uit ijzeren platen
- het houten terras van 2,5m x 9m.

Het slopen van de constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw wordt afgebroken doch dat tevens de vloerplaat/funderingen worden verwijderd en de bodem in de oorspronkelijke staat wordt hersteld.

Bovendien dienen alle afbraakmaterialen afgevoerd te worden.

Bepaalt de termijn van herstel op **negen maanden** beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht.

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen. Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een **dwangsom van 150 euro** per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 januari 2007.

Aanwezig :

- , alleenzetelend rechter;
- ; eerste substituut- procureur des Konings;
- , griffier.